

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie J. J.,

dotyczącej zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 maja 2021 r. wniosku Sądu Rejonowego
w K. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w
trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt III Kp (...)),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w J.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło zażalenie J. J. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 30 grudnia 2020 r., sygn. akt PR 3 Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w K., czym działali na szkodę interesu prywatnego żalącego się - to jest, o czyn z art. 231 § 1 k.k. - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu tego postanowienia podniesiono, że odmowa wszczęcia śledztwa dotyczy sprawy z zawiadomienia J. J. o możliwości popełnienia czynu z art. 231 § 1 k.k. przez sędziów wnioskującego Sądu. Okoliczność ta mogłaby, przede wszystkim u skarżącego, ale także u osób postronnych, rodzić uzasadnianą wątpliwość co do bezstronności sędziów tego Sądu mających rozpoznać przedmiotowe zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575*). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje złożenie zawiadomienia o przekroczeniu uprawnień przez sędziów wnioskującego Sądu Rejonowego (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008, nr 1, poz. 1625; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626*).

Sąd Rejonowy w K. przedstawił uzasadniony powód, który przemawia za słuszością wniosku o przekazanie sprawy. Należy się zgodzić, że rozpoznanie zażalenia na odmowę wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej ewentualności popełnienia czynu zabronionego przez sędziów tego Sądu, mogłoby w odczuciu społecznym wywoływać zasadne przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania tej skargi.

W tej sytuacji dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby doszło do rozpoznania sprawy przez inny równorzędny sąd. Będzie to mieć wpływ na swobodę orzekania, a także stworzy przekonanie, że przedmiotowe zażalenie na odmowę wszczęcia śledztwa zostanie rozpoznane w sposób właściwy, bezstronny i sprawiedliwy. Wskazane powyżej okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie do rozpoznania sprawy Sądowi Rejonowemu w J.